

PARAULA I VIDA

L'amor als avis i a la gent gran

El Papa Francesc ha volgut queenguany celebréssim per primera vegada en la diada dels avis de Jesús, Joaquim i Anna el 26 de juliol, una **I Jornada Mundial dels Avis i de la Gent gran**, amb el lema «**Jo soc amb tu dia rere dia**» (cf. Mt 28,20) remarcant aquella promesa que el Senyor va fer als seus deixebles i que avui aplica als estimats avis i àvies. Tota l'Església ha de ser propera i preocupar-se més per la gent gran, estimant-los i no deixant-los sols.

En el seu Missatge, el Sant Pare comenta que la pandèmia ha estat una tempesta inesperada i violenta, una dura prova que ha colpejat la vida de tots, però ha reservat un tracte més dur a la gent gran. Molts han emmalaltit, han marxat o han vist com s'apagava la vida dels seus cònjuges o dels seus éssers estimats. Molts, aïllats, han patit la solitud durant un llarg temps. El Senyor coneix cadascun dels seus sofriments i la seva solitud no li és indiferent. Quan tot sembla fosc, el Senyor segueix consolant la gent gran. El sentit d'aquesta Jornada mundial és que «cada avi, cada ancià —sobretot els qui estan més sols— rebí la visita d'un àngel», diu el Papa Francesc. A vegades tindrà el rostre dels nets, altres vegades el rostre de familiars, d'amics de tota la vida o de persones que han conegut durant aquesta pandèmia. Hem après a comprendre que en són d'importants les abraçades i les visites per a cada persona gran, i que n'és de trist que en alguns llocs això encara no sigui possible!

El Papa recomana llegir una pàgina de l'Evangeli cada dia, pregar amb els Salms, llegir els Profetes perquè ens commogui la fidelitat del Senyor. L'Escriptura també ens ajudarà a comprendre el que el Senyor ens demana

avui per a la nostra vida. Perquè envia obrers a la seva vinya a totes les hores del dia (cf. Mt 20,1-16), i a cada etapa de la vida. Ell és sempre a prop nostre —sempre— amb noves invitacions, amb noves paraules, amb el seu consol. Sempre està a prop nostre; és etern i mai no es jubila.

Jesús al final de l'Evangeli envia els Apòstols, «*Aneu a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat. Jo soc amb vos altres dia rere dia fins a la fi del món*» (Mt 28,19-20). Aquestes paraules també avui es dirigeixen als ancians perquè comprenguin millor la seva vocació de custodiar les arrels, transmetre la fe als joves i tenir cura dels petits. Entre els diversos pilars que hauran de sostenir aquesta nova construcció n'hi ha tres que els ancians, millor que d'altres, poden ajudar a col·locar: els *somnis*, la *memòria* i la *pregària*. La proximitat del Senyor donarà la força per emprendre un nou camí fins i tot als ancians més fràgils, pels camins dels somnis, de la memòria i de la pregària. És necessari seguir somniant: en les nostres somnis de justícia, de pau i de solidaritat hi ha la possibilitat que els joves tinguin noves visions, i junts puguem construir el futur. «La pregària dels ancians pot protegir el món, ajudant-lo de manera tal vegada més incisiva que la sol·licitud de molts» deia el Papa Benet XVI. Mentre travessem, tots en la mateixa barca, el mar tempestuós de la pandèmia, la intercessió pel món i per l'Església no és en va, sinó que indica a tots la serena confiança d'un lloc d'arribada.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Inauguració del FEMAP a la Catedral de Santa Maria

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra i la M. Hble. Presidenta del Parlament de Catalunya presidiren, juntament amb l'Alcalde de la ciutat, el concert inaugural del Festival de Música Antiga dels Pirineus (FEMAP), que es va realitzar a la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell el vespre del dia 2 de juliol. El concert inaugural va anar a càrrec de l'«Ensemble Brudieu» que va interpretar l'*Officium defunctorum Urgellensis* amb obres de Joan Brudieu, C. de Morales, F. Rey, G. Asola, A. de Cabezón, J. Pujol i J. de Antxieta. El compositor urgellenc Joan Brudieu és un dels compositors més destacats del segle XVI als territoris de llengua catalana.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La nostra vida en mans de Déu

Un amic que treballa amb immigrants i amb una gran dedicació personal en una ONG petita, però amb una llarga història de lliurament als més necessitats i vulnerables, m'explicava fa uns dies el retall de vida d'un home.

Em deia: «És un sense papers que mira amb els ulls enfonsats i que em relatà la notícia que ha caigut a plom sobre la seva vida: La discapacitat intel·lectual del fill té més abast del que havien pensat inicialment. Li hem promès que intentarem buscar diners per pagar una atenció psicopedagògica setmanal, que intentarem fer el possible

perquè tingui un mínim de formació que li permeti viure». El pare es mou a la cadira, com perdut, depassat. Ha de marxar gairebé fugint. Ens diu que tornarà l'endemà. I repeteix al pas de la porta: «Fa temps que he deixat de pensar, no tinc res amb què ajudar la meua família, no sé què vaig fer venint, volia un futur millor per a tots, ara només sé deixar la nostra vida en mans de Déu, i ara arriba això, impensable, quan només pensava que li costava aprendre la llengua». «Feu-vos solidaris de les necessitats del poble sant. Practiqueu amb deler l'hospitalitat» (Rm 12, 13).

Afegeix el meu amic: «L'home que no té res ens recorda que sempre hem d'eleger entre la justícia o donar l'esquena, la indiferència. Però si falten l'amor, el respecte, l'escollar amb atenció, la lluita per l'altre, que ens necessita, l'ajuda... no estarem destruint vida amb les nostres pròpies mans?». I afegeix amb agraïment a les persones que els ajuden a desenvolupar el seu servei: «Gràcies per tants que ens ajudeu, de diferents maneres; per les paraules que alguns envieu, tan encoratjadores, que ens sostenen en els moments durs, com columnes de ferro. Gràcies per la delicadesa i la generositat. Recordeu-

nos en la pregària. Nosaltres encenem cada dia una espelma davant la Mare de Déu, amb tots els noms del dia a dia, buscant l'escalf i la protecció d'Algú que està més enllà del que vivim i justament dins del que vivim.»

«Solament pot ser inscrita al grup de les viudes una dona [...] que sigui coneguda per les seves bones obres: que hagi pujat bé els fills, practicat l'hospitalitat i rentat els peus als membres del poble sant en senyal d'acolliment, que hagi socorregut els qui passen tribulacions i que hagi procurat de fer sempre el bé» (1Tm 5,9-10).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

El amor a los abuelos y a las personas mayores

El Papa Francisco ha querido que este año celebráramos por primera vez en la fiesta de los abuelos de Jesús, Joaquín y Ana el 26 de julio, una **I Jornada Mundial de los Abuelos y de los Mayores**, con el lema «*Yo estoy contigo todos los días*» (cf. Mt 28,20) remarcando aquella promesa que el Señor hizo a sus discípulos y que hoy aplica a los queridos abuelos y abuelas. Toda la Iglesia debe ser cercana y preocuparse más por las personas mayores, amándolos y no dejándolos solos.

En su Mensaje, el Papa comenta que la pandemia ha sido una tormenta inesperada y violenta, una dura prueba que ha golpeado la vida de todos, pero ha reservado un trato más duro a la gente mayor. Muchos han enfermado, han marchado o han visto como se apagaba la vida de sus cónyuges o de sus seres queridos. Muchos, aislados, han sufrido la soledad durante un largo tiempo. El Señor conoce cada uno de sus sufrimientos y su soledad no le es indiferente. Cuando todo parece oscuro, el Señor sigue consolando a los mayores. El sentido de esta Jornada mundial es que «cada abuelo, cada anciano —sobre todo los que están más solos— ¡reciba la visita de un ángel!», dice el Papa Francisco. A veces tendrá el rostro de los nietos, otras veces el rostro de familiares, de amigos de toda la vida o de personas que han conocido durante esta pandemia. Hemos aprendido a comprender que son importantes los abrazos y las visitas para cada persona mayor, y que es muy triste que en algunos lugares esto aún no sea posible.

El Papa recomienda leer una página del Evangelio cada día, rezar con los Salmos, leer los Profetas para que nos conmueva la fidelidad del Señor. La Escritura también nos ayudará a comprender lo que el Señor nos pide hoy para nuestra vida. Porque envía obreros a su viña a todas las horas del día (Mt 20, 1-16), y a cada etapa de la vida. Él está siempre cerca de nosotros —siempre— con nuevas invitaciones, con nuevas palabras, con su consuelo. Siempre está cerca de nosotros; es eterno y nunca se jubila.

Jesús al final del Evangelio envía los Apóstoles, «*Id y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el fin de los tiempos*» (Mt 28, 19-20). Estas palabras también hoy se dirigen a los ancianos para que comprendan mejor su vocación de custodiar las raíces, transmitir la fe a los jóvenes y tener cuidado de los pequeños. Entre los diversos pilares que deberán sostener esta nueva construcción hay tres que los ancianos, mejor que otros, pueden ayudar a colocar: los sueños, la memoria y la oración. La proximidad del Señor dará la fuerza para emprender un nuevo camino incluso a los ancianos más frágiles, por los caminos de los sueños, de la memoria y de la oración. Es necesario seguir soñando: en nuestros sueños de justicia, de paz y de solidaridad existe la posibilidad de que los jóvenes tengan nuevas visiones, y juntos podamos construir el futuro. «La oración de los ancianos puede proteger al mundo, ayudándole tal vez de manera más incisiva que la solicitud de muchos», decía el Papa Benedicto XVI. Mientras atravesamos, todos en la misma barca, el mar tempestuoso de la pandemia, la intercesión por el mundo y por la Iglesia no es en vano, sino que indica a todos la serena confianza de un lugar de llegada.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Confirmacions a Ponts

Uns 20 joves de la Parròquia de Ponts i d'altres pobles veïns van rebre de mans de l'Arquebisbe, Mons. Joan-Enric Vives, el sagrament de la Confirmació el 27 de juny a l'església parroquial.

L'Arquebisbe va convidar els joves confirmands i a tots a prendre posició per la vida, desenrotllant una cultura defensora de la vida. I va fer notar les paraules de l'Evangeli «Tingues fe i no tinguis por» dirigides al qui ha de créixer en la fe. «La noia no és morta... Talita cum, noia aixeca't!», va dir, es pot aplicar a tots els joves: «No us deixeu vèncer per la por, el desànim, o el fracàs. Sigueu lliures i intrèpids i compteu sempre amb l'ajut i la defensa del Sant Esperit».

Al final de la missa, l'Arquebisbe va obsequiar a tots els confirmats amb un Nou Testament, llibre que els orientarà sempre i els donarà la presència de Jesús, que sempre els custodiarà i guiarà.

Van concelebrar amb l'Arquebisbe, el Rector Mn. Pere Morales, i l'Arxiprest Mn. Ramon Balagué, Mn. Bonifaci Fortuny i el Diaca Mn. Josep Caba. Hi va ser present la Il·lma. Sra. Alcaldessa de Ponts i molts fidels. La Coral de Ponts va interpretar els cants.

La Trobada Esportiva de Residències es va tornar a celebrar encara que de manera virtual

La Trobada Esportiva de Residències va tornar a ser possible enguany i es va dur a terme del 28 de juny al 2 de juliol en cada una de les residències participants. La jornada va canviar de nom i es va dir «Re-Trobad@ Esportiva de Residències». El dilluns 28 de juny es va inaugurar, amb la presència de Mons. Joan-Enric Vives, en la seva 19a edició, aquesta jornada esportiva en la que es realitzen diverses proves per a totes les persones residents.

Hi van participar la Residència Clara Rabassa d'Andorra; el Centre Sociosanitari El Cedre d'Andorra; la Llar de Sant Josep de La Seu d'Urgell; la Residència Sant Roc de Bellver de la Cerdanya; la Fundació

Hospital de Puigcerdà i la Fundació Sant Hospital de La Seu d'Urgell.

Les persones grans participants en la competició esportiva van estar preparant-se els darrers mesos, i encara que no fou presencial compartida, es va viure amb molta il·lusió: cada residència organitzà i realitzà a cada centre les diferents proves establertes durant la setmana del 28 de juny al 2 de juliol.

L'acte d'inauguració del dia 28 de juny fou en directe a través de la difusió d'una salutació de l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives; l'Alcalde de La Seu d'Urgell, Jordi Fàbrega; i la Ministra d'Afers Socials, Joventut i Igualtat del Govern d'Andorra, Judith Pallarès.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESI SOBRE LA PREGÀRIA

La pregària en la vida quotidiana

A vui destacarem com des de la litúrgia, la pregària torna sempre a la vida quotidiana. I allí continua el diàleg amb Déu.

De fet, tot és assumit en aquest diàleg amb Déu. La pregària està sempre viva en la vida, com una brasa de foc, també quan la boca no parla, però el cor sí que ho fa. Qualsevol pensament, fins i tot si és aparentment «profà», pot ser impregnat de pregària. També en la intel·ligència humana hi ha un aspecte orant; aquesta, de fet, és una finestra que mira al misteri. Aquest misteri no té un rostre inquietant o angoixant, no: el coneixement de Crist ens fa confiats que allí on els nostres ulls i els ulls de la nostra ment no poden veure res, no hi ha el no-res, sinó que hi

ha algú que ens espera, hi ha una gràcia infinita. I així la pregària cristiana infon en el cor humà una esperança invencible.

No hi ha cap altre dia més meravellós que l'avui que estem vivint. La gent que viu sempre pensant en el futur —«El futur serà millor...»—, però no es pren l'avui tal com ve és gent que viu en la fantasia, no sap prendre el concret de la realitat. I l'avui és real, l'avui és concret. I la pregària s'esdevé en l'avui. Jesús ens ve a l'encontre avui, aquest avui que estem vivint. I és la pregària que transforma aquest avui en gràcia, o encara millor, que ens transforma. Per tant, preguem sempre per tot i per tothom, també pels enemics. La pregària disposa a un amor so-

breabundant. La pregària fa miracles.

Escriu el Catecisme: «Pregar en els esdeveniments de cada dia i de cada instant és un dels secrets del Regne revelats als «més petits», als servents del Crist, als pobres de les benaurances... Totes les formes de pregària poden ser el llevat amb el qual el Senyor compara el Regne» (n. 2660).

Som éssers fràgils, però sabem pregar: aquesta és la nostra dignitat més gran, també és la nostra fortaleza. València. Pregar en cada moment, en cada situació, perquè el Senyor és a prop nostre. I quan la pregària és segons el cor de Jesús, obté miracles.

Dimecres, 10 de febrer de 2021

Jornades d'estiu per a consiliaris del MCECC

La diòcesi d'Urgell va participar a les Jornades d'estiu per a consiliaris, que va organitzar el Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans (MCECC) entre els dies 21 i 22 de juny. Aquestes Jornades d'estiu per a consiliaris/es o rectors d'una parròquia amb Centre d'Esplai, van tenir lloc en format telemàtic, per la situació de la pandèmia.

El tema central de treball fou el del paper de les famílies i la tasca d'acompanyament per part dels consiliaris i les parròquies, un tema que és ben present i important en la tasca dels esplais. Aquest any 2021, el Papa Francesc l'ha volgut dedicar, d'una manera especial, a la Família amb motiu del cinquè aniversari de la publicació de l'Exhortació Apostòlica *Amores Laetitia*. Es va tractar de com

encaixar la presència de les famílies en la tasca de formació i activitats dels esplais. Amb l'objectiu de trobar camins, es van celebrar xerrades, treballs de grup i es van conèixer diferents experiències i vivències en un bloc de taula de testimonis. Es portà a terme amb la participació dels professors Carlos Maria Moreno de la Universitat Blanquerna, Pere Joan Giralt de la Facultat d'Educació Social i Treball Social Pere Tarrés i Mn. Oriol Gil, Vicedelegat de la Pastoral Juvenil del Bisbat de Terrassa.

Hi van participar una quinzena de consiliaris i rectors dels bisbats catalans, del Bisbat d'Urgell a més del Consiliari de la Fundació Esplais Santa Maria de Núria (FEMN) Mn. Joan Pau Esteban, també va comptar amb la presència de: Mn. Ramon Rosell

d'AINA (Canillo); Mn. Ramon Balagué dels esplais «Sió» i «Xino-Xano» (Agramunt, Bellvís i Guissona); i Mn. Jaume Mayoral del Grup de la Fe de la FEMN i Consiliari de Minyons Escoltes.

Els participants van poder comparar les llums i les ombres que es viuen

en els esplais, i també la necessitat de fer de l'Educació en el Lleure un dels àmbits importants a l'hora de dissenyar i desenvolupar la pastoral de les diòcesis, també en la necessitat d'implicar més i millor les famílies, així com incorporar laics a la tasca de l'animació de la fe dels esplais.

X Aplec de Sant Josepmaria a Sant Julià de Lòria

Sant Julià de Lòria va acollir el tradicional Aplec de Sant Josepmaria, el 26 de juny, impulsat per l'Associació d'Amics del Camí de Pallerols de Rialb a Andorra. Es va commemorar d'aquesta manera, la festa del sant que precisament coincidia amb el mateix dia 26.

La celebració d'aquest IX Aplec començà al migdia al berenador —equipat amb fogons— que hi ha al costat de l'Oratori de Candòlich, situat a la vora de la Borda del Gastó (Fontaneda). En total foren 35 persones: famílies d'Andorra amb els seus fills i altres famílies que vingueren de Lleida, Barcelona i altres indrets de Catalunya. Després de dinar es llegiren uns relats escrits pels expedicionaris de l'any 1937 i que estan recollits en el llibre *Camino de Liberación*. Foren llegits els fets que succeïren la nit de l'1 al 2 de desembre quan

Sant Josepmaria passà precisament per aquest mateix lloc on estaven ara descansant. Així pogueren reviure els moments en què l'expedició d'evasió en la qual anava Sant Josepmaria, caminava —a les primeres llums del dia— en direcció a

Sant Julià de Lòria on arribaren cap les 9 del matí del dia 2 de desembre.

A les sis de la tarda es va projectar un vídeo a l'auditori Rocafort, del Centre de Cultura i de Congressos Lauredià, de Sant Julià de Lòria, amb el que van seguir la trobada de Sant Josepmaria que se celebrà al Col·legi Tabancura, de Santiago de Xile, amb moltes famílies i joves de Xile, on a base de preguntes i respostes transmetia la doctrina de l'Església amb anècdotes i consells pràctics, amb un ambient d'alegria i de família entranyables. Després se celebrà l'Eucaristia a l'església parroquial. Fou concelebrada pel Rector de la parròquia, Mn. Pepe Chisvert, i Mn. Xavier Pont, sacerdot de la Prelatura de l'Opus Dei que vingué des de Lleida per unir-se a tots els actes de l'Aplec. Hi assistiren unes 100 persones que veneraren les relíquies del sant.

► **Concert al Seminari del «FEMAP social» als residents de la unitat socio sanitària del Sant Hospital.** Els residents de la unitat socio sanitària de la Fundació Sant Hospital de La Seu d'Urgell, actualment acollits a la tercera planta de l'edifici del Seminari Diocesà d'Urgell (cedida gratuïtament pel Bisbat d'Urgell des de l'ini-

ci de la pandèmia) van poder gaudir del concert que el Festival de Música Antiga dels Pirineus havia organitzat dins del que anomena «FEMAP social».

Aquest és un programa d'intervenció socioeducativa, que pretén apropar la música a tots els sectors de la població, especialment a aquelles

persones que tenen més dificultats per accedir a la cultura, com era el cas. Els músics del Conservatori de Música dels Pirineus van fer el concert el matí del 5 de juliol, que fou organitzat per l'equip d'activitats de la unitat socio sanitària i residència assistida, conjuntament amb el Conservatori de Música.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Os 2,16b.17b.21-22 / Sl 44 / Mt 25,1-13]. Santa Teresa Beneta de la Creu (Edith Stein), vg. i mr. carmelitana, copatrona d'Europa; sant Domicià, bisbe; sant Romà, mr. (s. III); sant Esteve, bisbe i mr.; santa Càndida Maria Ciprià Barriola, fund. Filles de Jesús.

10. ■ Dimarts [2Co 9,6-10 / Sl 111 / Jo 12,24-26]. Sant Llorenç, diaca hispànic i mr. a Roma (s. III); sant Deodat o Adeodat, proletari; santa Astèria, vg. i mr.

11. □ Dimecres [Dt 34,1-12 / Sl 65 / Mt 18,15-20]. Santa Clara (Assís, 1193-1253), vg., fundadora de les Clarisses (OSC, 1212), patrona de la televisió; sant Tiburci, mr.; santa Susanna, vg. i mr.

12. ■ Dijous [Js 3,7-10a.11.13-17 / Sl 113a / Mt 18,21-19,1]. Santa Joana Francesca de Chantal (Dijon, 1572-Moulins, 1641), cofund. Orde de la Visitació de Nostra Senyora; sant Hercolà, bisbe; santa Hilària, mr., mare de santa Afra; beat Innocenci XI, papa

(1676-1689); beat Joan de Rieti, rel. agustinià.

13. ■ Divendres [Js 24,1-13 / Sl 135 / Mt 19,3-12]. *Urgell*: beats Josep Tàpies i Sala i companys, preveres, màrtirs. *Lleida*: beats Josep M. Ormo i Seró, religiós, i companys màrtirs. Sant Poncià, papa (230-235), exiliat a Sardenya amb sant Hipòlit, prev., considerats màrtirs. Sant Cassià, mestre mr. a Imola (s. III); santa Concòrdia, mr.; santa Aurora, vg. i mr.; santa Centola, vg. i mr.

14. ■ Dissabte [Js 24,14-29 / Sl 15 / Mt 19,13-15]. Sant Maximilià Maria Kolbe (1894-1941), prev. franciscà conventual i mr. a Auschwitz; sant Eusebi, prev. romà (s. IV); santa Anastàsia, rel. viuda.

15. □ Diumenge vinent, Assumpció de la Benaurada Verge Maria (lit. hores: 4a setm.) [Ap 11,19a;12,1-6a.10ab / Sl 44 / 1Co 15,20-27a / Lc 1,39-56]. L'Assumpció de la Benaurada Verge Maria (inicialment i a Orient: la Dormició). Sant Tarsici, acòlit mr.

Diümenge XIX de durant l'any (B)

COMENTARI

«Jo soc el pa viu, baixat del cel»

Es profetes, com tots els homes i dones experimenten moments de cansament, de desànim, de voler fugir de la vida. És el que li passa a Elies: el persegueix la reina Jezabel; s'ha hagut d'enfrontar a tots els profetes de Baal, es troba sol i cansat i té por: *Ja n'hi ha prou, Senyor. Preneu-me la vida; no he de ser més afortunat que els meus pares.* Però Déu li té preparat un aliment que li dona noves forces: *Aixeca't i menja. Veié al seu capçal un pa cuit i un càntir d'aigua.* I l'ordre es torna a repetir. Ara sí té forces per continuar el seu camí de retrobament amb el Senyor: *Amb la força d'aquell aliment caminà quaranta dies i quaranta nits fins arribar a la muntanya de Déu.* Podem veure en aquell pa, un símbol del veritable pa de Déu que és Jesús. Ell mateix ho declara a l'evangeli: *Jo soc el pa que dona la vida.* I davant l'opinió que el manà era realment el pa de Déu, diu ben clarament: *Els vostres pares, tot i haver menjar el manà en el desert, moriren;* però en canvi Jesús parla d'un altre aliment: *El pa de què jo parlo és aquell que baixa del cel perquè no mori ningú dels qui en mengen.* Jesús ens alimenta en aquesta vida i ens garanteix la vida eterna. Per si no hagués quedat clar, ho repeteix de diverses formes: *Jo soc el pa viu baixat del cel. Qui menja aquesta pa, viurà per sempre.* El pa que havia menjat Elies només li va donar força per a aquest món; però ara Jesús ens assegura la vida per sempre. Creure en Jesús, tanmateix, no és fàcil. Per això ja ha començat l'evangeli dient: *Els jueus murmuraven de Jesús.* Com pot ser que un home de carn i ossos pugui ser l'aliment que garanteix la immortalitat? Al final de l'evangeli Jesús afirma: *El pa que jo donaré és la meua carn perquè doni vida al món.* I Pau pot demanar als cristians: *Lluny de vosaltres tot mal humor, mal geni, crits, injúries... Sigueu bondadosos i compassius... perdoneu-vos tal com Déu us ha perdonat en Crist.* I acaba dient: *Imiteu el vostre Pare.* Amb la força de Crist, aliment de vida i d'eternitat ho podem aconseguir.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre dels Reis

(1Re 19,4-8)

En aquell temps, Elies caminà durant un dia pel desert, s'assegué a l'ombra d'una ginestera i demanà la mort, preguntant així: «Ja n'hi ha prou, Senyor. Preneu-me la vida; no he de ser més afortunat que els meus pares.» Després s'ajagué sota aquella ginestera i s'adormí. Mentre dormia, un àngel el tocà i li digué: «Aixeca't i menja.» Llavors veié al seu capçal un pa cuit sobre pedres i un càntir d'aigua. Menjà i begué, i s'adormí altra vegada. L'àngel del Senyor el tornà a tocar i li digué: «Aixeca't i menja, que tens molt de camí a fer.» Ell s'aixecà, menjà i begué, i amb la força d'aquell aliment caminà quaranta dies i quaranta nits, fins que arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu.

▶ Salm responsorial (33)

R. *Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor.*

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindrè sempre als llavis la seva lloança. / La meua ànima es glorià en el Senyor; / se n'alegraran els humils quan ho sentin. R.

Tots amb mi glorifiqueu el Senyor, / exaltem plecats el seu nom. / He demanat al Senyor que em guiés; / ell m'ha escoltat, res no m'espanta. R.

Alceu vers ell la mirada. / Us omplirà de llum; / i no haureu d'abaixar els ulls avergonyits. / Quan els pobres invoquen el Senyor, / els escolta i els salva del perill. R.

Acampa l'àngel del Senyor entorn dels seus fidels per protegir-los. / Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor; / feliç l'home que s'hi refugia. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 4,30-5,2)

Germans, no entristiu l'Esperit Sant amb què Déu us ha marcat per reconèixer-vos el dia de la redempció final. Lluny de vosaltres tot mal humor, mal geni, crits, injúries i qualsevol mena de dolència. Sigueu bondadosos i compassius els uns amb els altres, i perdoneu-vos tal com Déu us ha perdonat en Crist. Sou fills estimats de Déu: imiteu el vostre Pare; viviu estimant, com el Crist ens estimà; ell s'entregà per nosaltres, oferint-se a Déu com una víctima d'olor agradable.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

(Jn 6,41-51)

En aquell temps, els jueus murmuraven de Jesús perquè havia dit que era el pa baixat del cel, i es preguntaven: «Aquest, no és Jesús, el fill de Josep? Nosaltres coneixem el seu pare i la seva mare, i ara diu que ha baixat del cel?» Jesús els digué: «No murmureu entre vosaltres. Ningú no pot venir a mi si no l'atreu el Pare que m'ha enviat. I els qui venen a mi, jo els ressuscitaré el darrer dia. Diu el llibre dels Profetes que tots seran instruïts per Déu. Tots els qui han sentit l'ensenyament del Pare i l'han après venen a mi. No vull dir que algú hagi vist mai el Pare: només l'ha vist el qui ve de Déu; aquest sí que ha vist el Pare. Us ho dic amb tota veritat: els qui creuen tenen vida eterna. Jo soc el pa que dona la vida. Els vostres pares, tot i haver menjat el manà en el desert, moriren, però el pa de què jo parlo és aquell que baixa del cel perquè no mori ningú dels qui en mengen. Jo soc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meua carn: perquè doni vida al món.»

▶ Lectura del primer libro de los Reyes

(1Re 19,4-8)

En aquellos días, Elías anduvo por el desierto una jornada de camino, hasta que, sentándose bajo una retama, imploró la muerte diciendo: «¡Ya es demasiado, Señor! ¡Toma mi vida, pues no soy mejor que mis padres!». Se recostó y quedó dormido bajo la retama, pero un ángel lo tocó y le dijo: «¡Levántate, come!». Miró alrededor y a su cabecera había una torta cocida sobre piedras calientes y un jarro de agua. Comió, bebió y volvió a recostarse. El ángel del Señor volvió por segunda vez, lo tocó y de nuevo dijo: «Levántate y come, pues el camino que te queda es muy largo». Elías se levantó, comió, bebió y, con la fuerza de aquella comida, caminó cuarenta días y cuarenta noches hasta el Horeb, el monte de Dios.

▶ Salmo responsorial (33)

R. *Gustad y ved qué bueno es el Señor.*

Bendigo al Señor en todo momento, / su alabanza está siempre en mi boca; / mi alma se gloria en el Señor; / que los humildes lo escuchen y se alegren. R.

Proclamad conmigo la grandeza del Señor, / ensalcemos juntos su nombre. / Yo consulté al Señor, y me respondió, / me libró de todas mis ansias. R.

Contempladlo, y quedaréis radiantes, / vuestro rostro no se avergonzará. / El afligido invocó al Señor, / él lo escuchó y lo salvó de sus angustias. R.

El ángel del Señor acampa en torno a quienes lo temen / y los protege. / Gustad y ved qué bueno es el Señor, / dichoso el que se acoge a él. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 4,30-5,2)

Hermanos: No entristezcáis al Espíritu Santo de Dios con que él os ha sellado para el día de la liberación final. Desterrad de vosotros la amargura, la ira, los enfados e insultos y toda la maldad. Sed buenos, comprensivos, perdonándoos unos a otros como Dios os perdonó en Cristo. Sed imitadores de Dios, como hijos queridos, y vivid en el amor como Cristo os amó y se entregó por nosotros a Dios como oblación y víctima de suave olor.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 6,41-51)

En aquel tiempo, los judíos murmuraban de Jesús porque había dicho: «Yo soy el pan bajado del cielo», y decían: «¿No es este Jesús, el hijo de José? ¿No conocemos a su padre y a su madre? ¿Cómo dice ahora que ha bajado del cielo?» Jesús tomó la palabra y les dijo: «No criticéis. Nadie puede venir a mí si no lo atrae el Padre que me ha enviado. Y yo lo resucitaré en el último día. Está escrito en los profetas: “Serán todos discípulos de Dios.” Todo el que escucha al Padre y aprende, viene a mí. No es que alguien haya visto al Padre, a no ser el que está junto a Dios: ese ha visto al Padre. En verdad, en verdad os digo: el que cree tiene vida eterna. Yo soy el pan de la vida. Vuestros padres comieron en el desierto el maná y murieron: este es el pan que baja del cielo, para que el hombre coma de él y no muera. Yo soy el pan vivo que ha bajado del cielo; el que coma de este pan vivirá para siempre. Y el pan que yo daré es mi carne para la vida del mundo.»